

kr., for statsministeren vil jo sikkert kunne huske, at da den tidligere miljøminister kom med påstanden om, at der var 200 nye millioner kroner, så viste det sig, at der i virkeligheden til næste år gennemføres en nettobesparelse på 54 mio. kr. og så yderligere besparelser i de kommende år.

Der var den nye miljøminister nødt til at gå ud og sige, at hun måtte forlange, at for de efterfølgende år 2006 og 2007 måtte der ikke gennemføres disse besparelser. Den nye miljøminister tilstod altså, at der var tale om besparelser – og for hendes vedkommende uacceptable besparelser.

Derfor synes jeg, det er besynderligt, at statsministeren så genopfinder den tidligere miljøministers fejlslagne misinformationskampagne over for befolkningen. Det er altså mærkværdigt, men det kan selvfølgelig være, at det er partitilhørsforholdet, der kommer ind i billedet, og at statsministeren mere støtter den tidligere miljøministers linje end den nuværendes.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det gælder både hr. Keld Albrechtsen og hr. Jørn Jespersen, at de herrer ganske enkelt ikke vil lytte til, hvad jeg rent faktisk står og siger og orienterer om af konkrete initiativer.

Lad mig tage et tredje nyt initiativ på finansloven: Det er styrkelse af den internationale miljøindsats. Frem mod 2009 bliver der tilført yderligere godt 800 mio. kr. til miljøindsatsen i udviklingslandene, og dermed vil der i perioden 2005-2009 blive anvendt i alt knap 14 mia. kr. til miljørelaterede aktiviteter under udviklingsbistanden. Det er en indsats, der skal bidrage til at løse globale, regionale og nationale miljøproblemer.

Keld Albrechtsen (EL):

Det sidste er jo et mageløst eksempel på den misinformationskampagne, ministrene benytter sig af. Nu har statsministeren pludselig fremtryllet 800 mio. kr. til miljøbistand over en række år. Disse penge plus endnu flere penge er taget ved at skære ulandsbistanden ned.

Sådan er metoden simpelt hen. Regeringens misinformationsmetode er, at man kommer med 200 mio. kr. på miljøområdet, som i virkeligheden bare dækker over, at man allerede har nedskåret endnu mere. Samtidig skærer man ned på miljøbistanden, og så tager man nogle penge fra ulandsbistanden, og den samlede konto for ulandsbistanden og Miljøministeriets konto vi-

ser et fald år efter år i den her regerings tid. Alligevel bliver man ved med at fremstille det som vækst i bevillingerne.

Jeg vil nu bede statsministeren om at sende tallene over, så vi får den samlede sum af Udviklingsministeriets konto og Miljøministeriets konto, så vi kan se dem i sammenhæng. Så tror jeg, statsministeren vil blive ked af at se tallene.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror, at hr. Keld Albrechtsen her selv var ved at kløjes i det og slet ikke kunne holde rede på de forskellige fremstillinger. Det er jo forkert, når hr. Keld Albrechtsen hævder, at udviklingsbistanden bliver skåret ned. Jo, vi har én gang foretaget en beskæring, lige efter at vi trådte til som regering, det havde vi sagt i valgkampen vi ville. Vi ville tage en engangsbeskæring på 1,5 mia. kr. for at give det til sygehusene. Det har vi gjort, akkurat som vi lovede det. Derefter er der ikke skåret ned i udviklingsbistanden.

Den er hvert år sat op svarende til pris- og lønudviklingen, så den har kunnet beholde sin reale værdi. Men så er det klart, at inden for udviklingsbistanden synes jeg da, det er fornuftigt at give prioritet til udviklingsprojekter, der også har med miljø at gøre. Det burde hr. Keld Albrechtsen da også kunne støtte. Så kan man slå to fluer med ét smæk: både hjælpe udviklingslandene og hjælpe på miljøet. Det er da sund fornuft.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til statsministeren. Så er det hr. Jørn Jespersen for den sidste bemærkning.

Jørn Jespersen (SF):

Statsministeren bebrejder mig, at jeg har sådan en gammelsocialistisk holdning om, at man skal stable nye penge oven på gamle penge osv. Jeg synes da, det er en meget sådan privatøkonomisk og erhvervsmæssig tankegang at stable nye penge oven på gamle penge. Det er da ikke udpræget socialistisk tankegang. Men lad nu det ligge.

Jeg synes, det er helt afgørende, at statsministeren ved, at han her har at gøre med nogle oplysninger, han givetvis har fået fra nogle af sine ministre i sin regering og fra nogle af de ministerier, der har udarbejdet det. Men nu er han altså i den situation, at han selv har viderebragt disse oplysninger, og hvis vi har en vågen presse i dette land, vil den se, at statsministeren nu har be-